

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14C/238/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8109201525
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2013:8109201525.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobcu: W. T., L.. X.X.XXXX, bytom D. X, G., právne zastúpený JUDr. Konštantínom Vaľom, advokátom so sídlom Konštantínova 3, Prešov, proti žalovaným v 1. rade: G. T., L.. XX.X.XXXX, bytom C. XX, G., v 2. rade: I. E., L.. XX.X.XXXX, bytom Y. XX/X, D., právne zastúpenému JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, Stropkov, o zaplatenie 10.887,60 EUR s príslušenstvom takto

rozhodol:

z a s t a v u j e konanie v časti o zaplatenie sumy 400 EUR spolu s 5%-tným ročným úrokom z omeškania od 1.12.2008 do zaplatenia,

žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 10.487,60 EUR spolu s 5%-tným ročným úrokom z omeškania od 1.12.2008 do zaplatenia, a to v splátkach po 200 EUR mesačne splatných vždy do konca kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia,

žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í nahradiť žalobcovi spoločne a nerozdielne trovy konania v sume 1.666,82 EUR na účet právneho zástupcu žalobcu, v lehote 60 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou súdu podanou dňa 29.1.2009 navrhol žalobca uložiť žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 10.887,60 EUR spolu s 5%-tným ročným úrokom z omeškania od 1.12.2008 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

V rámci žaloby poukázal na to, že dňa 11.7.2007 si zakúpil motorové vozidlo Škoda Octavia Combi za kúpnu cenu 328.000,- Sk (10.887,60 EUR). Dňa 2.10.2007 žalobca oznámil OO PZ Prešov - sever, že nezistený páchatel' mu v čase od 16.00 hod. dňa 6.10.2007 do 8.30 hod. dňa 7.10.2007 odcudzil na ul. G. od obytného bloku s popisným číslom XX predmetné motorové vozidlo, čím mu bola spôsobená škoda vo výške 10.887,60 EUR. Uznesením Krajského riaditeľstva Policajného zboru ČVS: KRP-39/OVK-PO-2007 bolo začaté trestné stíhanie voči žalovanému v 1. rade. Ďalším vyšetrovaním bolo zistené, že predmetné vozidlo žalovaný v 2. rade rozobral na náhradné diely, ktoré rozpredal viacerým záujemcom, čím znehodnotil toto vozidlo, ktoré sa v súčasnosti nedá reparaovať a použiť, pričom žalovaný v 2. rade bol poslednou osobou, ktorá mala k dispozícii motorové vozidlo a jeho povinnosťou po prevzatí vozidla od žalovaného v 1. rade bolo, ihneď vozidlo odovzdať orgánom polície.

Súd v predmetnej vydal dňa 23.6.2009 platobný rozkaz, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Proti tomuto platobnému rozkazu podal žalovaný v 2. rade odpor, pričom uznal základ nároku s tým, že má výhrady voči výške uplatneného nároku. Poukázal na to, že žalobcovi bola časť vecí vrátená

(motor, sada kožených sedačiek a iné), ktoré podľa jeho odhadu majú hodnotu okolo 3.000 EUR, preto je potrebné hodnotu týchto vecí od uplatneného nároku odpočítať.

Proti platobnému rozkazu podal odpor aj žalovaný v 1. rade, ktorý poukázal na to, že odcudzenie predmetného motorového vozidla je predmetom vyšetrovania a doposiaľ mu nebola dokázaná vina, preto pre neho platí zásada tzv. prezumpcie neviny. Na pojednávanie vytýčené na deň 11.10. 2013 sa žalovaný v 1. rade napriek riadne vykázanému doručeniu predvolania nedostavil, preto súd konal v jeho neprítomnosti.

Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením žaloby, kúpnopredajnej zmluvy, technického preukazu, potvrdenia OO PZ Prešov - sever zo dňa 7.10.2007, odpormi žalovaných v 1. a 2. rade, obsahom pripojeného spisu sp. zn. 33T/17/2012, ako aj ostatným obsahu spisu a zistil nasledovné:

Žalobca v rámci výsluchu pred súdom vypovedal, že dňa 11.7.2007 si zakúpil motorové vozidlo Škoda Octavia Combi za kúpnu cenu 328.000,- Sk, pričom asi po 3 mesiacoch mu bolo vozidlo odcudzené a vyšetrovaním bolo zistené, že vozidlo odcudzil žalovaný v 1. rade, ktorý vozidlá kradol pre žalovaného v 2. rade, ktorý mu za to platil a následne vozidlá rozoberal a predával na náhradné diely. Žalobca potvrdil, že niektoré veci mu boli aj vrátené, avšak okrem prevodovky, ktorú odpredal za 400 EUR sa mu nič iné nepodarilo odpredať, keďže sa jedná o nepredajné veci. Uviedol, že na internete má inzerát na odpredaj sedadiel a kapoty, avšak nikto o tom nemal záujem a ostatné veci (pliešky, tesnenia, skrutky, úchytky a pod.) nie sú vôbec predajné, keďže o to nie je záujem, pričom o týchto skutočnostiach sa informoval v značkovom servise.

Žalovaný v 2. rade v rámci výsluchu pred súdom vypovedal, že ohľadom skutočností, ktoré sú predmetom tohto konania bol vypočúvaný aj na polícii, pričom mohol tušiť, že autá, ktoré bral od žalovaného v 1. rade nie sú v poriadku, ale podstatnou okolnosťou pre neho bola cena, preto autá aj kupoval. Keď videl, že auto nemá napr. spínaciu skrinku, resp. je poškodená, tak vravel, že cenu je potrebné ešte spustiť, pretože sú tam určité chyby a žalovaný v 1. rade, resp. človek, ktorý autá doniesol spustil z ceny. Uviedol, že ho zlákala hlavne výhodná cena a na niektorých autách aj zarobil, keďže ich rozpredal na náhradné diely. Ohľadom vozidla žalobcu uviedol, že na tom vozidle ani nejako nezarobil, pričom nejaké veci aj odpredal, avšak nepamätá si za akú cenu. Potvrdil, že autá nemali kľúče a boli mu privezené naštartované. Poukázal na to, že vozidlá mali prevozné značky, asi rakúske alebo nemecké, avšak keď chcel vybaviť ďalšie papiere, zistil, že tieto vozidlá sa prihlásiť nedajú. Zároveň ale potvrdil, že nejakú značku, asi prešovskú, rozstrihal a odhodil, pretože mu to takto poradil človek, ktorý mu auto priviezol. Taktiež uviedol, že miesta, kde sa nachádzali na karosérii identifikačné údaje odrezal a vyhodil. Ohľadom uznania nároku v rámci podaného odporu uviedol, že on sa spojil s právnikom a takto to tam bolo napísané, pričom sa snažil vžiť aj do situácie, ako by sa zachoval pokiaľ by bolo jemu auto ukradnuté, avšak poukázal tiež na to, že za auto už zaplatil a zdá sa mu to vysoká cena a momentálne ani nemá prostriedky na to, aby to zaplatil. V tejto súvislosti zároveň uviedol, že by bol ochotný nahradiť škodu, ale nemá na to finančné prostriedky.

Z kúpnopredajnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom ako kupujúcim a G. Y. ako predávajúcim zo dňa 11.7.2007 vyplýva, že predávajúci odpredal kupujúcemu motorové vozidlo Škoda Octavia Combi VIN: P. za kúpnu cenu 328.000,- Sk.

Z potvrdenia OO PZ Prešov - sever zo dňa 7.10.2007 vyplýva, že žalobca oznámil tomuto obvodnému oddeleniu krádež svojho motorového vozidla.

Na základe vyššie uvedeného súd právne uzatvára:

Podľa § 415 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 438 ods. 1 OZ, ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

Podľa § 443 OZ, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca si dňa 11.7.2007 zakúpil motorové vozidlo Škoda Octavia Combi, číslo karosérie (VIN): P., ktoré mu bolo v období od 6. do 7.

októbra 2010 odcudzené. Z výsluchu žalovaného v 2. rade zároveň nesporne vyplynulo, že predmetné motorové vozidlo mu priviezol žalovaný v 1. rade s tým, že žalovaný v 2. rade poznávaciu značku vozidla rozstrihal a vyhodil. Z pripojeného trestného spisu sp. zn. 32T/33/2009 vyplýva, že v prípravnom konaní bola vykonaná rekognícia podľa fotoalbumu, pričom žalovaný v 2. rade opoznal žalovaného v 1. rade ako osobu, ktorá mu priviezla okrem iných aj predmetné motorové vozidlo. Z výsluchu žalobcu v trestnom konaní zároveň vyplynulo, že ho žalovaný v 1. rade po krádeži auta kontaktoval s tým, že je ochotný vrátiť mu odcudzené motorové vozidlo, pokiaľ mu žalobca zaplatí sumu 40.000,- Sk. Keďže to žalobca videl ako reálnu šancu dostať späť svoje vozidlo, so žalovaným v 1. rade sa na základe jeho návrhu stretli na benzín pumpke, kde mu žalobca odovzdal zálohu vo výške 10.000,- Sk. Pri ďalšom stretnutí žalobca nechcel doplatiť zostávajúcu sumu 30.000,- Sk bez toho, aby mal k dispozícii motorové vozidlo, preto túto sumu nevyplatil a keďže ho už žalovaný v 1. rade nekontaktoval, následne aj tieto okolnosti oznámil na polícii, pričom spočiatku to nehlásil práve z dôvodu, že predpokladal vrátenie odcudzeného vozidla žalovaným v 1. rade. Žalobca rovnako ako žalovaný v 2. rade opoznal žalovaného v 1. rade v rámci vykonanej rekognície vykonanej podľa fotoalbumu.

Žalovaný v 2. rade sa v rámci výsluchu pred súdom vyjadril, že sa mu zdalo byť podozrivé to, že odcudzené vozidlo žalobcu, ako aj ďalšie vozidlá mali vytrhnuté spínacie skrinky a v autách neboli kľúče, avšak žalovaného v 1. rade sa nepýtal na pôvod týchto vozidiel. Žalovaný v 2. rade taktiež potvrdil, že rozstrihal značky od vozidiel, resp. odstrihol časť karosérie, kde je uvedené číslo karosérie a minimálne z týchto skutočností podľa názoru súdu jednoznačne vyplýva, že žalovaný v 2. rade mal nepochybne vedomosť o tom, že vozidlá, ktoré mu dodával žalovaný v 1. rade sú kradnuté, pričom žalovaný v 2. rade sa snažil získať finančné prostriedky predajom vozidiel na náhradné diely. To že žalovaní medzi sebou komunikovali vyplýva aj z prepisov záznamov ich telekomunikačných prevádzok.

Žalovaný v 1. rade v rámci odporu voči vydanému platobnému rozkazu namietal skutočnosť, že nebol právoplatne odsúdený a platí teda zásada prezumpcie neviny. V tomto ohľade súd poukazuje na skutočnosť, že pre účely posúdenia jeho občianskoprávnej zodpovednosti z titulu náhrady nie je nevyhnutné, aby bol právoplatne odsúdený v trestnom konaní, keďže z vykonaného dokazovania v civilnom konaní vyplýva jeho zodpovednosť za vzniknutú škodu, pretože svojím zavineným konaním, a to odcudzením motorového vozidla žalobcu, porušil právnu povinnosť vyplývajúcu zo zákona (Trestný zákon) a spôsobil žalobcovi škodu, pričom vznik škody je v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti zo strany žalovaného v 1. rade.

Súd s poukazom na ustanovenie § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka zaviazal na náhradu škody aj žalovaného v 2. rade, ktorému síce v trestnom konaní nebolo vznesené obvinenie, avšak tento taktiež tým, že odcudzené motorové vozidlo rozoberal na náhradné diely, spôsobil žalobcovi škodu, a to minimálne porušením preventívnej činnosti vyplývajúcej z § 415 Občianskeho zákonníka, keďže si mal počínať tak, aby na odcudzených vozidlách nespôsobil ešte ďalšiu škodu, pričom takto konal minimálne vo forme vedomej nedbanlivosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd zaviazal oboch žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi škodu, ktorá mu vznikla odcudzením vozidla a to vo výške 10.487,60 EUR, keďže súd nemal pochybnosť o tom, že takáto škoda žalobcovi aj vznikla vzhľadom na skutočnosť, že žalobca preukázal zakúpenie motorového vozidla za sumu 328.000,- Sk a keďže od zakúpenia vozidla do jeho odcudzenia uplynula iba krátka doba, čo podľa názoru súdu nemalo vplyv na všeobecnú hodnotu vozidla, súd vychádzal zo skutočnosti, že spôsobená škoda predstavuje súdom priznanú sumu. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca odpredal prevodovku z vozidla za sumu 400 EUR a v tejto časti žalobca zobral žalobu späť, súd konanie v tejto časti v súlade s ustanovením § 96 O.s.p. zastavil a žalobcovi priznal sumu 10.487,60 EUR spolu s príslušným zákonným úrokom z omeškania od 1.12.2008, keďže žalovaní neuhradili žalobcovi škodu ani na základe jeho výzvy.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súdom môže byť určené, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročností určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenie, súd umožnil žalovaným splatiť dlh v mesačných splátkach, keďže žalovaný v 2. rade poukázal na svoju nepriaznivú finančnú situáciu a úhrada dlhu v takýchto splátkach ho existenčne neohrozí. Z tých istých dôvodov zároveň umožnil zaplatiť náhradu trov konania v dlhšej, 60-dňovej lehote.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaného zákonného ustanovenia a žalobcovi, ktorý mal neúspech v pomerne nepatrnej časti (procesné zavinenie zastavenia konania v časti o zaplatenie sumy 400 EUR s prísl.), priznal plnú náhradu trov konania za tieto úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia 6.11.2008, podanie žaloby 29.1.2009, účasť na pojednávaní dňa 4.4.2012, odvolanie proti uzneseniu zo dňa 2.7.2012 a účasť na pojednávaní dňa 11.10.2013) za každý úkon právnej služby súd žalobcovi priznal sumu 270,54 EUR a taktiež režijný paušál 1 x 6,30 EUR, 1 x 6,95 EUR, 2 x 7,63 EUR a 1 x 7,81 EUR, t.j. spolu za úkony právnej služby sumu 1.352,70 EUR a režijný paušál celkovo v sume 36,32 EUR t.j. spolu 1.389,02 EUR + 20% DPH = 1.666,82 EUR.

Súd právnenému zástupcovi žalobcu nepriznal trovy konania za úkon označený ako písomná výzva na náhradu škody, keďže tento úkon nepovažoval na nevyhnutne potrebný pre účelné uplatňovanie práv žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.